

Κι 'ὁ Φαούλης μὲ νέας οὐγκινίδεις
ἔμνει τὸ νεογνὸν τῆς Πριγκιπίδας.

Κι' ἐγώ, καινούριε Πριγκίπτα, μετὰ χαρῆς μεγάλης
ψάλλω γι' αὐτὴ τὴ γέννα,
κι' εὐχομαι τὰ δοντάκια σου τὰ πρώτα νὰ τὰ βγάλῃς
χωρὶς κκαὶ κανένα.

Γρήγορα, Πριγκιπόπουλε, νὰ κάνῃς στράτα στράτα,
καὶ νὰ σέ 'δοῦμε πετακτὸ σὲ κθεμιὰ παράτα,
καὶ μετὰ τὰ γέλοια τῶν κκαὶ προσώπου χαρωποῦ
ἀπ' τὸ Παλάτι τοῦ μπικμπὰ νὰ τρέχῃς 'στοῦ παπποῦ.

Νὰ γίνῃς φίλος τῶν δασῶν σὺν τὴν σεπτῇ μητέρᾳ σου
καὶ μὲς 'στὰ δάση τὰ πυκνὰ νὰ πέρνῃς τὸν ἀέρα σου,
νὰ πῆς ἀγρήγορα κκαὶ μπικμπὰ, παπποῦ, καὶ τῆλλα,
ποῦ λένε τὰ μικρὰ παιδιὰ σὺν τὰ ποτίζουσα γάλα.

Νὰ μεγαλώσῃς μὲ χαρὰ 'στὴ γῆ τὴ δασωμένη,
νὰ γίνῃς σὺν τὸν θεῷ σου, τὸν Ἄρμωστὴ τὸν Ὑπκοτὸ,
καὶ μὲ τὴν παρκαμένα σου τὴν κκαὶ οὐρτασμένη
παχὺ καὶ ροδακόκκινο νὰ βγαίνῃς στὸν περίπατο.

Νὰ χαιρετῆρῃς ἡγήγορα τοῦ γένους τὴν παντιέρα,
καὶ πάντα μ' ὄρεϊ νὰ τρέψῃς,
ὅπου κι' ὁ Λούρος ὁ γκαρῶς
νὰ λῆρῃ πῶς βρώτερο σὲ 'βρίσκει κάθε μέρα.

Νὰ πῆς καὶ σὺ 'στὸ τακτικὸ,
νὰ βάλῃς καὶ σπρωτὸν,
νὰ πῆς καὶ 'στὸ Βασιλικὸ
νὰ ὄρῃ τὸν Αἰλακούνη.

Νὰ ζῆρῃς γλώσσικα, γράμματικα, κι' εἰς ἕλα νὰ προσθῆρῃς,
νὰ πέρνῃς εὐσημα σὺν γὰ λκαμπρῆς διαγωγῆς,
κι' ὕπὸ τὴν προστασίᾳ σου γαρούς ν' ἀνκαλιβῆρῃς,
πρὸ πάντων δε συστάτῃ τῆς πειναλέας γῆς.

Ἡ γέννησίς σου τῆ γῆ νὰ φέρῃ τοῦρακοῦ,
νὰ γίνῃς εἴσωπο παιδί
κι' ἡ γλώσσα σου νὰ κκαὶ κκαὶ,
κι' ἀροῦ γεννήθῃς Πριγκιπίδας βεβαίως ἡγῆρῃς νοῦ.

Νὰ 'δοῦμε καὶ γὰ σὲ χαρῆς καὶ τῶσα ζεφκνῶματικα,
κι' ἂν κι' ἔχῃς κῆρη Πριγκιπίκα καὶ μόνικα Πριγκιπίδα,
ν' ἀνέβῃς 'στὰ κκαὶ κκαὶ τοῦ κράτους ἀξιώματικα
μόνο μὲ τὴν ἀξίᾳ σου, χωρὶς νὰ βάλῃς μέσα.

Εἰς τὸν Μακμοῦτ Παδοῦ,
ἡθροῖστον ἡδοῦ.

Ἦλθε, Νεότουρκε, καὶ σὺ
μὲς 'στῆς Κερκῶρς τὸ νησί,
'στὸν ἦλιο μὰς νὰ 'ξκαπλωθῇς
καὶ ξενόιστος νὰ ζεστωθῇς.

Ἰέρασες κκαὶ κκαὶ καὶ βουὰ καὶ θῆλασσαν ἀτρούγετον
κι' ἦλθε μὲς 'στὸ Ρωμικὸν κι' ἐξῆρῃσες κκαὶ κκαὶ
κι' ἀμέσως σὺν γαλιόνοι σ' ἐδέχθημεν κι' ἐμεῖς

κι' εἶπες πῶς θὰ 'συχῆρῃς,
φιλοζενίας δ' ἔφυγες πραγματικῶς θερμῆς,
ποῦ δὲν θὰ τὴν ἔχῃσες.

Ἐξόριστος μὰς ἔφθασες μὲ τρώμων ἀναμνήσεις
νὰ ἔρῃς ἐδῶ ροχαῖτι,
γιατὶ σκακῆς ἀνηθῶπος ζῆτες μεταρρῶμῖσεις
'στὸ κράτος τοῦ σκακῆτη.

Κι' ἐμῆς τοὺς Νεοέλληνας, Νεότουρκε μέγαλε,
μεταρρῶμῖσεις μὰς ὄθουδ πρὸς τὴν ἀμνὴν τὴν πάλαι,
κι' ἐμεῖς ἐδῶ σκακῆρῃς κι' ὅπως ἐσεῖς σκακῆρῃς
μεταρρῶμῖσεις θέλωμε κι' ἔχομε τῶσα ντροβάλα.

Καὶ πάντα μὲν Νεότουρκα, Νεότουρκε σορέ,
ποῦ θέλει μεταρρῶμῖσαι, μὲ τὸν γνωστὸν κκαὶ
τὸν βάζουσι εἰς τὸ Χάρωνος τὰ τρομερὰ πορμῆται,
κι' ἀρῶν 'στὸ Βασιλείον
τὸ ζοσροῦν κι' ἀνήλου,
ποῦ μεταρρῶμῖσαι ποτὲ δὲν γίνετα κκαὶ κκαὶ.

Ὅμοι τοὺς Νεοέλληνας, ποῦ θέλουσι βελτιώσῃς
γρεκπῶς καὶ διὰ ζώσης,
ἔλουσι αὐτοὺς 'στοῦ κκαὶ τοὺς γῶνον τὸ πῆθῆρ
κι' ἐσεῖ τοὺς δίνουσι κκαὶ σρεμῆσμενο μὲ κρηθῆρ.

Καὶ σεῖς κι' ἐμεῖς ἀντάξιοι κκαὶ κκαὶ σρεφῆρ
καὶ τῶσα μὰς πλῆνομε σὲ μὲ κοινὴ μπουγάδα,
καὶ τῶσα, φίλτατε γκαμπρὲ τοῦ κκαὶ Σουλτῆνοῦ,
ἂν σ' ἐξορῶμεν κι' ἐμεῖς ἐξόριστον σρεφῆρ,
πλὴν ἀνωτῆρ θέλωσι κι' ἀνάγκη σιδηρῆ
μὰς σρίγγει, φουκαρῆ.

Ὅ! μὲ τὰς νίκας τῆς λκαμπρῆς τοῦ πάλαι Μαρκῆθῶνος
κατὰ στρατῶν βρεβῆρων,
μὰς γράφουσι ἀπὸ τὴν Στκαμπουλ καὶ θέλουσι ἐπιμῶνος
νὰ φύγῃς ἀρον ἀρον.

Κι' ἂν ἀρωστος, κκαὶ μὰς λῆς, βογγῆς εἰς τὸ κρεβάτι,
ἀρον εἶθῃς τὸν κκαὶ κκαὶ, Πικσῶ, καὶ περιπάτει,
κι' ἂν ἀληθῶς μὰς ἀγκαπῆς,
χωρὶς νὰ μὰς θυμῶσῃς,
εἰς ἕλλα κκαὶ κκαὶ νὰ πῆς
κι' ἐσεῖ νὰ δυναμῶσῃς,
γκατ' εἶναι κκαὶ κκαὶ μὲ πῆς τοὺς νέους Τουρκλάδες
νὰ πάθῃ τὸ συμφέρον μὰς καὶ νῆχομε μπελάδες.

Νὰ μὲν λυποῦμεθα πολὺ,
Νεότουρκε δημοσίη,
μὲ συλλογίσου πῶς κι' ἐμεῖς
ἔχομε ὑποθέσεις,
ποῦ χρόνια μόνουσι ἐκρεμῆς,
καὶ μὰς γκαλοῦν τὰς σχέσεις.

Ἐχομεν τὰς συμβάσεις μὰς καὶ τὰ Προζενικῶν,
πρὸς δὲ τὰ διομολόγη καὶ διακορῶν,
κι' ἐρέτος πρέπει νὰ λυθοῦν ἀνωπερῆτως ἕλα,
πρὶν νὰ γενοῦν ἐξοπλισμοὶ μὲ νῆα τκαυθῆλα.